

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 51

Luxemburg, 30 aprilie 2019

Concluziile avocatului general în cauza C-390/18
Eoin Michael Hession și AIRBNB Ireland UC/Hôtelière Turenne SAS și
Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP) și
Valhotel

Presă și informare

Potrivit avocatului general Szpunar, un serviciu precum cel furnizat de platforma AIRBNB constituie un serviciu al societății informaționale

AIRBNB Ireland, societate de drept irlandez cu sediul în Dublin (Irlanda), administrează pentru toți utilizatorii din afara Statelor Unite o platformă online al cărei scop îl reprezintă stabilirea de contacte între, pe de o parte, gazde (profesioniști și particulari) care dispun de locuri de cazare de închiriat și, pe de altă parte, persoane care sunt în căutarea acestui tip de cazare.

Ca urmare a unei plângeri împotriva lui X cu constituire ca parte civilă, depusă, printre alții, de Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Parquet de Paris (Parchetul din Paris, Franța) a întocmit, la 16 martie 2017, un rechizitoriu introductiv pentru încălcări ale legii care reglementează condițiile de exercitare a activităților privind anumite tranzacții referitoare la imobile și fonduri de comerț (denumită Legea Hoguet), în special în ceea ce privește activitatea de agent imobiliar. AIRBNB Ireland contestă exercitarea unei activități de agent imobiliar și invocă inaplicabilitatea Legii Hoguet ca urmare a incompatibilității acesteia cu Directiva privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale¹.

Judecătorul de instrucție de pe lângă tribunal de grande instance de Paris [Tribunalul de Mare Instanță din Paris, Franța] a decis să adreseze întrebări Curții de Justiție pentru ca aceasta să stabilească dacă serviciile prestate în Franța de societatea AIRBNB Ireland prin intermediul unei platforme electronice operate din Irlanda beneficiază de libertatea de prestare a serviciilor prevăzută de Directiva privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale și dacă normele restrictive referitoare la exercitarea profesiei de agent imobiliar în Franța, edictate prin Legea Hoguet, îi sunt opozabile.

Pentru a răspunde la prima întrebare adresată Curții, avocatul general Maciej Szpunar, în concluziile sale prezentate astăzi, analizează dacă serviciul prestat de AIRBNB Ireland poate fi considerat un serviciu al societății informaționale.

După ce a amintit definiția conținută în Directiva referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul normelor privind serviciile societății informaționale², avocatul general constată că trebuie stabilită natura serviciului furnizat de AIRBNB Ireland, și anume dacă acesta este un serviciu prestat la distanță, fără ca părțile să fie prezente simultan, și dacă acesta este prestat în întregime prin utilizarea unor dispozitive electronice și nu se referă la serviciile al căror conținut este material, chiar dacă acestea implică utilizarea unor dispozitive electronice.

¹ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („directiva privind comerțul electronic”) (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială 13/vol. 29, p. 257).

² Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO 2015, L 241, p. 1).

Avocatul general subliniază că, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit deja anumite criterii pentru serviciile mixte, constând într-un element prestat pe cale electronică și altul care nu este prestat pe această cale.

După ce a analizat serviciul AIRBNB Ireland în lumina acestor criterii, avocatul general propune Curții să răspundă la prima întrebare preliminară în sensul că **un serviciu care constă în punerea în legătură, prin intermediul unei platforme electronice, a unor potențiali chiriași cu locatori care propun servicii de cazare de scurtă durată, într-o situație în care prestatorul serviciului menționat nu exercită un control asupra condițiilor de bază ale acestor prestații, constituie un serviciu al societății informaționale**. Acesta precizează că faptul că prestatorul menționat propune și alte servicii al căror conținut este material nu împiedică calificarea serviciului prestat prin mijloace electronice drept un serviciu al societății informaționale, cu condiția ca acest din urmă serviciu să nu formeze un întreg indisolubil cu serviciile respective.

În ceea ce privește posibilitatea de a face opozabilă Legea Hoguet în raport cu AIRBNB Ireland, avocatul general observă că, în ceea ce privește speța supusă atenției Curții, această lege intră a priori în domeniul de aplicare al Directivei privind comerțul electronic, întrucât este vorba de o reglementare a unui alt stat membru decât statul membru de origine, care poate restrânge serviciile societății informaționale. Acesta continuă prin a aminti că, pentru ca o cerință stabilită de un alt stat membru decât cel în care este stabilit prestatorul serviciilor societății informaționale să îi fie opozabilă acestuia și să conducă la restrângerea liberei circulații a acestor servicii, această cerință trebuie să constituie o măsură care îndeplinește condițiile de fond și procedurale prevăzute de această directivă.

Având în vedere condițiile de fond prevăzute de Directiva privind comerțul electronic, avocatul general consideră că un alt stat membru decât cel de origine poate deroga de la libera circulație a serviciilor societății informaționale numai prin măsuri adoptate „de la caz la caz”. Acesta continuă prin a arăta că, în orice caz, revine instanței naționale sarcina să determine dacă, având în vedere toate elementele care au fost aduse la cunoștința sa, măsurile în cauză sunt necesare pentru a asigura protecția consumatorului și nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit.

În ceea ce privește cerințele procedurale, avocatul general amintește că un stat membru care are în vedere adoptarea unor măsuri care restrâng libera circulație a serviciilor societății informaționale care provin dintr-un alt stat membru trebuie să notifice în prealabil Comisiei intenția sa și să solicite statului membru de origine să adopte măsuri în materia serviciilor societății informaționale. Or, acesta constată că nimic nu arată că Franța a solicitat Irlandei să adopte măsuri în materia serviciilor societății informaționale și se pare că nici condiția privind notificarea Comisiei nu a fost îndeplinită, fie înainte, fie după perioada de transpunere a directivei. Cu privire la acest ultim aspect, avocatul general consideră că lipsa notificării are ca efect sancțiunea inopozabilității unei măsuri în raport cu prestatorul acestor servicii.

Astfel, în ceea ce privește problema dacă un alt stat membru decât cel de origine poate să impună prestatorilor unei categorii de servicii ale societății informaționale, din oficiu și fără analiza condițiilor de fond, cerințe referitoare la exercitarea profesiei de agent imobiliar, precum cele prevăzute de Legea Hoguet, avocatul general consideră că **directiva se opune ca un stat membru să poată restrânge, în astfel de împrejurări și în acest mod, libera circulație a serviciilor societății informaționale care provin dintr-un alt stat membru**.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.